

Els obstacles de Domingo Ramón

Correrà els 3.000 m a Los Àngeles

Domingo Ramón Menargues, nascut fa 26 anys a Crevillent, participarà en les pròximes Olimpíades de Los Àngeles. Actualment, i després de l'èxit personal obtingut en les anteriors, treballa a Alacant com a director de l'Escola Municipal d'Atletisme

De primer a Crevillent, i ara, des de fa cinc anys, a Alacant, els camins i les carreteres saben dels intensíssims entrenaments de Menargues. La manca d'una infraestructura municipal per a la pràctica de l'atletisme és una de les crítiques que Domingo ens comenta quan seiem i en cetem l'entrevista. En la capital de les terres del sud sembla que anem arrere: ara, per tal de poder entrenar a la Ciutat Esportiva, els atletes han de pagar les seues pessetes.

«Hi ha molts atletes, sobretot a Madrid, que van molt millor preparats. En el meu cas, sense el suport necessari, és molt més difícil batre marques.» És veritat, tot continua centralitzant-se.

Menargues és un home pla, fill de treballadors: «No m'he deixat influir pels meus èxits ni em crec res de l'altre món, com en el cas d'altres companys, que s'obliden d'on vénen i del que són.» Aquesta actitud li ha ocasionat, ens comenta, molts problemes amb altres col·legues

d'equip, d'ideologia conservadora.

P.-¿Quina prova correrà a Los Àngeles?

R.-Allí correré els tres mil metres obstacles, que és la prova que estic preparant de fa set anys, i per ara seguiré amb ella, perquè és la que més em va. Canviar de prova implicaria canviar de sistema i ritmes d'entrenament, i a hores d'ara això és massa atrevit.

P.-¿Quin tipus de qualitats i preparació física, quin entrenament demana la teua especialitat?

R.-La meua prova, en general, necessita una bona potenciació de les cames, perquè has de passar una barrera i botar una ria, i has de tenir suficient potència, i això segons com la passes; si no toques la barrera, has de tenir suficient força per a poder eixir de la ria amb lleugeresa. L'entrenament és com el d'un atleta de cinc mil: has de tenir una resistència orgànica bastant bona, molts quilòmetres, sèries amb barreres, entrenar també la ria, moltes costeres, per tal d'agafar força, canvis de ritme; sobretot, perquè, com has de passar

una barrera entre una altra, has de canviar sovint de ritme. S'ha d'entendre que la barrera és quasi d'un metre d'alçada, i tres més de llargària.

P.-A les acaballes de juny, guanyares la prova per a la qual et presentaràs a l'Olimpiada. ¿No et fa sentir-te això optimista de cara, fins i tot, a superar la teua pròpia marca?

R.-Bé, encara queda un mes d'entrenament i d'ajustar la preparació, i puc dir-te que vull intentar, si no superar la marca, sí apropar-m'hi. A Londres, faltant dues voltes volia, inclús, superar aquesta marca, però ens

adormírem i no ho aconseguirem.

P.-¿Domingo, què penses del boicot a les Olimpíades de Los Àngeles?

R.-Mira jo no em pense que es tracte d'un boicot exactament, crec que hi ha altres raons més sinceres i més clares. Per exemple, la falta de seguretat que tindrien els esportistes dels països socialistes pot ser-ne una raó; perquè jo crec que allí hi ha una propaganda antisoviètica, i un atleta no pot anar a una olimpíada pensant que li pot passar alguna desgràcia, com va passar ja a Munic amb els israelians. Un atleta ha de tenir la